



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vita Ioannis Berchmanni Flandro-Belgæ Religiosi
Societatis Iesv**

Cepari, Virgilio

Antverpiæ, 1630

Denuò à diabolo tentatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46083](#)

Horum quoque Deus metum subleuauit: nam circa nonam , cùm leuem aliquem labiorum motum P. Franciscus Piccolomini in eo aduertisset, rogassetque, num quid vellet; ille adnixus quantâ poterat vi, hæc verba expressit, *Vellem posse loqui.* Subijciente mox Patre, vt mente efferret IESV nomen , quando voce non posset: ille insigni adhibitâ contentione , semel , iterum , saepius explicatè IESV nomen pronuntiauit, vocemque paulatim cum loquendi vsu recepit. P. Rector, qui à sextâ ad vsque decimam illi adfuerat , animaduerso quod expedite iam loqueretur, multiique iuuando supererent, Ioannes frater, inquit, tempus est operandi sacris. Interea caue ne moriare, sed redditum meum opprire. Ille gratum sibi imperium esse indicans, respondit facturum. Dum Rector ad aram facit, nequissimus ille mortalium hostis alterâ Ioannem dimicatione sollicitare coepit; atque ille momento turbatus territusque, iactare se, vnoque impetu in has voces erumpere: *Hoc non feci voluntariè, non feci volenter, veniamus domum, veniamus domum.* Praeceptor eius, aduertens esse cacodæmonis oppugnationem ; Ioannes, ad me attende , inquit, neque aliud quam quod ego præibo, eloquere. Dic, *Credo Domine, Spero Domine, Amo Domine.* Ioannes rectè quidem ea verba repe-

*Recuperat
loquendi
vsum.*

*Iterum
tentatur.*

repetebat, sed quasi aliò intentus, atque animo abstractus, statimque de integro, manu sublatâ, turbatione atque angustiâ magnâ replicare has voces cœpit, *Veniamus domum, non feci volenter, eamus domum.* Tum Pater haud paulò quâm anteà contentiore vi atque elatiore voce; Ioannes, inquit, huc usque semper mihi dicto audiens fuisti, age etiam nunc, vt soles, ausculta; ne ad aliud adverte animum, quâm ad verba mea; neque dico aliud. Rem miram! subito sanctus Adolescens, Magistri imperio ad quietem rediuit animi, iucundeque explicato vultu, omissis molestis illis perturbationis vocibus, ad exercendos pietatis actus, qui præibantur, se totum accommodauit.

Exploratum nobis non fuit, quâ caussâ, aut modo aggressus sit ad eum oppugnandum cacodæmon; sed indicio verborum illorum, *Veniamus domum*, quantum conjecturâ asséqui licuit, fuerit obiectio quædam illi facta, occasione illius Iuuenis quem nutantem cogitantemque à vocatione recedere, ob insignem, vti diximus, animi deiectionem, Ioannes ad perseverantiam stabiliuit. vnde opinari non iniuriâ possumus, cacodæmonem, cùm nihil in ipsis Ioannis moribus vitaque criminandum reperisset, aliunde conquisiisse vel materiem

N 5 vel

vel speciem aliquam criminis fabricati.

Præferebat hoc tempore Ioannes voluntatem alicuius rei postulandæ , interrogatusque à Magistro quem vellet , respondit , velle R. P. Rectorem. Aduocatus quamprimum est Rector, qui Sacro iam iam finito, quanto-
cyūs occurrit. Reddita Adolescenti erat tran-
quillitas animi , orisque hilaritas , & viso
Rectore gestijt , lætus se implesse expectandi
imperium. Tum Litaniam Cælitum eo men-
se vertentium recitari petijt, quod à Magistro
eius factum, Ioanne repetēte religiosè nomi-
na omnium: ac cùm nonnumquam lingua
iam tumefactæ vitio hallucinaretur , adnите-
batur repetere , donec perfectè protulisset.
Alio deinde Sacerdote percurrente Litaniam
Mariæ Virginis , Ioannes non solum distin-
ctè repetebat singula à Sacerdote dicta , ve-
rūm etiam illa quæ Sacerdos ipse aut traij-
ciebat , aut omittebat dum subinde ad ægri
vultum oculos conuerteret , accuratè resti-
tuebat , adeò præsens illi aderat animus. At-
que hīc illud particulatim notatum fuit,
quod etiamsi alias , quoties Litaniæ recita-
bantur , summâ semper attentione religione-
que oraret ; iam tamen , quando à Sacerdote
illa Virginis encomia dicebantur , *Sancta Vir-
go virginum , Mater castitatis , Regina Virgi-
num*, singularem prodebat affectum , sublato

è cer-

è ceruicali capite , & in Virginem quasi inclinato , vultu ad pietatem religionemque composito; clarissimo haud dubie indicio amoris cuiusdam eximij in Virgineam puritatem. Hoc tam religioso apparatu, tot excitatis virtutum actibus , extenuatis paulatim viribus, manè Idibus Augusti anni M. D C. X X I. qui Veneris dies erat , dimidiâ supra duodecimam horâ annos natus duos & viginti, menses quinque , oculis in Crucem , quam manibus vnâ cum Rosario Regularumque libro complectebatur, defixis, pronuntiatis sanctissimis I E S V ac M A R I A E nominibus, confecto feliciter peregrinationis suæ curriculo, innocentem animam placidissimè reddidit Creatori suo ; nosque vitæ suæ integritate ac sanctimoniam non minus accedit, quam consolatus est exitu mortis tam illustris.

Quàm primùm è viuis migrauerat, cadauere iam de more curato, pollinctoroque, adeò in natuum colorem Ioannes rediit , ut viuo similior quàm mortuo, spirare, placidissime que dormire videretur: non diu tamen ea species constituit , quin floridus ille oris color in pallorem versus facile ostenderet , priscum formæ decus iam morti in spolium cessisse. Fuit Ioannes staturâ iustâ, constitutione sanguinâ , præstantissimâ humorum temperatione , carnosis lacertorum toris , specie verè

Ange-